

prinzipai mbernda, edë vate zogu në pendzere edë foli ë ða: »Tsiu tsiu, djal i memës«. E digoi principai edë u-mërie, edë ai s mund të mir vesh, se të zog ish ai; në ditë i ðotë e herka e principësë, si klanej djali gëdhenë, i ða principait, kë »ketu na vjen në zog kaðe ditë në pendzere edë flet ë ðotë »tsiu tsiu, djal i memës«, edë, si duketë, ai zogu do jetë hje, edë nga ajë klan djali gëdhenë. Po vers gatore, ë t e ruajn, kur vjen, ë t e vrasen, se pa vrars atë zog nuk ka për të pušuar djali, se ai ištë hje«. Edë aštü ndëni mbreti vet me dufëk në dor ë ruanej në pendzere, vuri de gatore të tjer, ë ruanen për jaštë, kë të vinej zogu, edë t e vrisnë. Aštü erdi prapë zogu, edë i ran edë s e vran dot. Atë herë si pa aštü zogu, u-mërgua edë iku ë vate në erëmi ë ndëni tsa kohë. Si shkuan di zet dit u-ngre Lena nga lehonja edë vate mori uratë, edë erdi vaxti, kë do flij me principanë. Kur e pa principai, e nohu, kë s ish principësë e par, kë kiš, edë i ða asaj, kë »tšiš u-bere këštü ti?« I ðotë ajë, kë »nuk e di ti, kë grate po kë të pjëtenë, ndronen nga siklët i lehonisë?« Edë principai besoi nga lafet, se në zë ujdishen, si motra kë ištë, edë nuk e vuri akë re principai atë pun, po ða, kë »vertët aštü do jet, kë grat ndronen nga tšexreja nga siklët i lehonisë«; edë aštü kiš Lënëne për principësë. Si shkuan tsa kohë akomi, u-kas zogu ë vij në bakšë të principait kaðe dit. Në dit kiš dal principai edë benej sulatso në bakšë, de dufekin nuk e kiš me vëtehe. Si e pa zogu, kë s kiš dufëk principai, u-kep zogu ë ndëni mbi në pem lart. Si e pa principai zogun, kë rij mbi pem, u-kas ë vate nën pem edë e ben sehir, se ajë ish bërë zog šum i bukur, m i bukur edë nga ðelendza. E si e pa mbreti akë të bukure edë akë të butë, mbeti nën pem me koke përpyet edë benej sehir zogun; zogu si e pa, kë e benej sehir šum, u-zdriç më në degë më përpoš e j u-aferua më afer; ë si j u-aferua më aferë principait, i hiri më šum sevdä në zogu ë ðoš me mende të tij, kë »sikur të më kasej akomi më afer ki zogu, ë t e zër të gatë, gezim të mað do këš«. Si kupetoi zogu menden e tij, kë s kiš mende të ligë për zogun, po duaj t e zij të gatë, fluturoi nga dega edë i vate ë i ndëni principait në duar, edë ai e zuri zogun edë e puði edë zuri, e ferkón edë i gezonej zogut, kë e zuri të gatë; edë ish zog, kë më akë të bukur s kiš parë. E si e ferkonej, e ferkoi në koke; atjë nek e ferkoi, e špoi gëlpera, kë kiš zogu në kok. Si e špoi, vëstroi në koke të zogut, se të kiš zogu në kok, kë i špoi doren, ë kur vëštrón, še, kë kiš gëlperë, edë aštü e zuri gëlperen principai edë